วารสารนิเทศศาสตรปริทัศน์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2569)

[รัฐนันท์ กฤษดา หน้า 142 - 153]

การศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องและตัวละครเอกในภาพยนตร์ของ มาร์ติน สกอร์เซซี

Analyzing the Narrative Structure and Protagonists in Martin Scorsese's Films

รัฐนันท์ อินทรเทวี. *นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.*

กฤษดา เกิดดี. *วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.*

Ratthanan Indratawee. *College of Communication Arts, Rangsit University.*

Krisada Kerddee. *College of Communication Arts, Rangsit University.*

Email : killfathel2z@gmail.com , krisda.k@rsu.ac.th

Received: 15 May 2025; Revised: 9 July 2025; Accepted: 23 July 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครเอกในภาพยนตร์ของ มาร์ติน สกอเซซี โดยมุ่งเน้นไปที่ การศึกษาตัวละคร การเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์ที่ถูกนำมาศึกษาประกอบด้วย 5 เรื่อง ได้แก่ Taxi Driver (1976), Raging Bull (1980), Goodfellas (1990), The Irishman (2019) และ Killers of the Flower Moon (2023)

ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครเอกในภาพยนตร์ของ สกอเซซี มักมีลักษณะร่วมกันในแง่ของความขัดแย้งภายใน ความโดดเดี่ยว และการดิ้นรนกับสังคมรอบข้าง นอกจากนี้ งานวิจัยยังพบว่าการใช้ภาษาภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญในการทำให้ตัวละครมีความลึกซึ้ง และช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจอารมณ์และแรงจูงใจของตัวละครได้อย่างชัดเจน

ในแง่ของโครงสร้างเรื่อง ภาพยนตร์ของ สกอเซซี มักใช้เทคนิคการเปิดเรื่องที่แตกต่างกันออกไป โดย Raging Bull (1980), Goodfellas (1990) และ The Irishman (2019) เลือกเปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างเรื่องหรือช่วงท้ายเรื่อง ก่อนจะย้อนกลับไปเล่าต้นเหตุของเหตุการณ์เหล่านั้น ซึ่งช่วยสร้างความลึกลับและดึงความสนใจของผู้ชมตั้งแต่ต้น ขณะที่ Taxi Driver (1976) และ Killers of the Flower Moon (2023) ใช้วิธีเล่าเรื่องแบบเส้นตรง เดินเรื่องจากต้นไปสู่ปลายอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : การเล่าเรื่อง, ภาพยนตร์

Abstract

This research is a qualitative research, It aims to analyze the characteristics of protagonists in Martin Scorsese's films, focusing on character study, storytelling

The research examines five films: Taxi Driver (1976), Raging Bull (1980), Goodfellas (1990), The Irishman (2019), and Killers of the Flower Moon (2023)

Findings indicate that Scorsese's protagonists often share common characteristics, such as internal conflict, isolation, and struggles with societal expectations. Furthermore, the study reveals that the use of film language plays a crucial role in deepening character complexity and enhancing audience comprehension of their emotions and motivations.

In terms of narrative structure, Scorsese employs varied opening techniques. Films such as Raging Bull (1980), Goodfellas (1990), and The Irishman (2019) begin with events from the middle or end of the story before unfolding their origins, creating intrigue and capturing audience interest from the outset. In contrast, Taxi Driver (1976) and Killers of the Flower Moon (2023) adopt a linear storytelling approach, progressing chronologically from beginning to end.

Keyword : Narrative, Movie

ที่มาและความสำคัญ

ภาพยนตร์เป็นศิลปะแขนงหนึ่งซึ่งทำหน้าที่ในการนำเสนอเรื่องราวที่ผู้สร้างต้องการสะท้อนออกมาผ่านจอภาพยนต์ ภาพยนตร์แต่ละยุคสมัยไม่ใช่แค่สิ่งที่สร้างความบันเทิงหรือเพื่อเงินเท่านั้น แต่ยังสามารถสะท้อนเรื่องราวต่าง ๆ หลักการ แนวคิด หรือสิ่งที่เป็นรูปธรรมของแต่ละยุคสมัย ซึ่งทุกสิ่งที่ภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดออกมาได้นั้น ล้วนส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก ความคิดของผู้ชม โดยเรื่องที่นำเสนออาจจะเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเองเป็นเรื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือ นำเหตุการณ์จากเรื่องจริงมาดัดแปลงก็ได้

สิ่งที่สำคัญเป็นอันดับต้นๆในการสร้างภาพยนตร์คือผู้กำกับ ซึ่งในวงการภาพยนตร์โลกนั้นมีผู้กำกับที่มีความสามารถมากมายในแต่ละยุคสมัย โดยผู้กำกับชาวอเมริกันที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงในวงการภาพยนตร์ คือ มาร์ติน สกอร์เซซี (Martin Scorsese) เขาเป็นผู้กำกับที่มีความโดดเด่นในเรื่องความลุ่มลึกของเนื้อหา และความสวยงามของภาษาทางภาพยนตร์ และมักสะท้อนการต่อสู้ของตัวละครที่มีความขัดแย้งด้านอารมณ์ ความคิด และสังคม

ในหนังสือ MARTIN SCORSESE'S CHARACTER DRIVEN FILMS: THE STUDY OF MAIN PROTAGONISTS IN TAXI DRIVER(1976) AND RAGING BULL(1980) (Rajko Petković 2022:1) ได้กล่าวว่า มาร์ติน สกอร์เซซี เป็นหนึ่งในผู้กำกับภาพยนตร์ชาวอเมริกันที่สำคัญที่สุดในยุคของเขา ตลอดอาชีพการสร้างภาพยนตร์ที่ยาวนานหลายทศวรรษ เขาได้รวมเอาธีมที่หลากหลายไว้ในผลงานของเขา ตั้งแต่การพรรณนาถึงผู้นำทางจิตวิญญาณ บุคคลที่มีชื่อเสียง นักเลง ไปจนถึงการสร้างสารคดีเพลงและกำกับมิวสิควิดีโอ ดังนั้น ภาพยนตร์ของสกอร์เซซีจึงมีความโดดเด่น และแม้ว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องหรือบุคคลที่ผู้ชมรู้จักอยู่แล้ว แต่ก็ยังดูสดใหม่และแตกต่าง

ผลงานภาพยนตร์ของมาร์ติน สกอร์เซซี มีมากกว่า 20 เรื่อง ผลงานภาพยนตร์เรื่องยาวเรื่องแรกที่สร้างชื่อให้ตัวผู้กำกับคือ Mean Streets (1973) ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการภาพยนตร์ และยังมีผลงานที่เป็นที่ถกเถียงกันในหมู่นักวิจารณ์ภาพยนตร์เป็นอย่างมาก เช่น Taxi Driver (1976) และ Raging Bull (1980) ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นภาพยนตร์ที่มีการนำเสนอเรื่องราวและตัวละครที่มีความซับซ้อนและลึกซึ้ง

และหนังสืออีกเล่มชื่อ Martin Scorsese : A Biography โดย Vincent LoBrutto (2007:7) กล่าวว่า"If kubrick was cool and analytical , Martin Scorsese is red-hot and emotional" สกอร์เซซี เป็นผู้สร้างภาพยนตร์แบบ "Personal filmmaker" ทุกภาพยนตร์ของเขามี DNA ของเขาในระดับต่างๆ ภาพยนตร์ของสกอร์เซซีได้รับอิทธิพลจากพื้นที่จำกัดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตของเขา: วัฒนธรรมอิตาลีและอิตาลี-อเมริกัน คาทอลิก นครนิวยอร์ก ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์และไวยากรณ์ภาพยนตร์ และครอบครัว-ญาติทางสายเลือดและพี่น้องในวงการภาพยนตร์

Vincent LoBrutto (2007:8) กล่าวเพิ่มเติมว่า “ฉันชื่นชมความสามารถอันดุเดือดของมาร์ติน สกอร์เซซี ในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์เสมอ ในความเห็นของฉัน สกอร์เซซีได้ขึ้นสู่ตำแหน่งที่สแตนลีย์ คูบริก ผู้ล่วงลับเคยครองในฐานะผู้สร้างภาพยนตร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ยังมีชีวิตอยู่ การพิจารณาเขียนชีวประวัติของมาร์ติน สกอร์เซซีเป็นเรื่องที่หนักหน่วง ภาพยนตร์เรื่องแรกของสกอร์เซซีที่ฉันได้ดูคือ Mean Streets ในการฉายครั้งแรกในปี 1973 ฉันอายุยี่สิบสามปีและอยู่ในปีที่สามที่โรงเรียนศิลปะภาพยนตร์ ตั้งแต่ช็อตเปิดจนถึงเฟรมสุดท้าย ฉันดูหน้าจอและเงียบๆ ซ้ำๆ ว่า “ผู้ชายคนนี้รู้จักฉันดีได้อย่างไร?” การดู Mean Streets เป็นการเปิดเผย ความลับดำมืดที่ชาวอิตาลี-อเมริกันรู้เกี่ยวกับตัวเองและวัฒนธรรมของพวกเขาถูกเปิดเผยเหมือนเส้นประสาทดิบ ความเป็นกลางของฉันถูกบุกรุกโดยผู้บอกความจริงที่มีความกล้าและพรสวรรค์ทางภาพยนตร์ที่จะนำวัฒนธรรมชาติพันธุ์ของเราขึ้นบนหน้าจอ ทศวรรษของการเหมารวมในภาพยนตร์และโทรทัศน์ถูกทำลายเมื่อสกอร์เซซีสำรวจมรดกและสิทธิชนเผ่าของเขาใน Mean Streets, Goodfellas, Casino และ The Last Temptation of Christ”

ตัวละครเอกในภาพยนตร์ของมาร์ติน สกอร์เซซี มักจะเป็นบุคคลที่มีความซับซ้อนและมีมิติที่หลากหลาย พวกเขามักจะเผชิญกับความขัดแย้งภายในจิตใจและต้องต่อสู้กับความท้าทายที่เกิดขึ้นจากสังคมหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ตัวละครเหล่านี้มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยมักจะมีความขัดแย้งทางศีลธรรม ความทะเยอทะยาน และการแสวงหาความหมายของชีวิต ตัวอย่างเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง Taxi Driver ตัวละครเอกอย่างเทรวิส บิกเกิลเป็นคนที่รู้สึกโดดเดี่ยวและมีความคิดที่แตกต่างจากสังคม ในขณะที่ตัวละครอย่าง เจค ลาม็อตต้า ใน Raging Bull เป็นนักมวยที่มีความสามารถแต่ต้องต่อสู้กับความโกรธและความรุนแรงภายในตัวเอง ตัวละครเหล่านี้สะท้อนถึงความลึกซึ้งและความจริงของมนุษย์ ซึ่งทำให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมและเข้าใจในความเป็นมนุษย์มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1.เพื่อศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดย มาร์ติน สกอร์เซซี

2.เพื่อศึกษาตัวละครเอกในภาพยนตร์ที่กำกับโดย มาร์ติน สกอร์เซซี

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาตัวละคร

การพัฒนาตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจและมีความหมาย ตัวละครที่มีการพัฒนาอย่างละเอียดสามารถสร้างความเชื่อมโยงและความรู้สึกลึกซึ้งกับผู้ชมได้ นักวิชาการและนักเขียนหลายคนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตัวละครในแง่มุมต่างๆ

Lajos Egri (2004) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “The Art of Dramatic Writing” ว่า “ตัวละครต้องมีมิติและความลึกซึ้งที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของพวกเขา” Egri เชื่อว่าตัวละครควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องราว โดยเน้นให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งทางจิตใจและอารมณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินเรื่อง

John Truby (2007) นักเขียนบทภาพยนตร์และนักวิจารณ์ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “The Anatomy of Story” ว่า “การพัฒนาตัวละครไม่ใช่แค่การเปลี่ยนแปลงในทางบวก แต่ยังรวมถึงการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งและการตัดสินใจที่ท้าทาย” Truby เน้นว่าตัวละครที่ดีต้องมีความสมจริงและมีมิติที่หลากหลาย ซึ่งจะทำให้ผู้ชมรู้สึกผูกพันและเข้าใจความรู้สึกของตัวละครได้ดีขึ้น

2.ทฤษฎีเรื่องเล่า

การเล่าเรื่องเป็นศิลปะที่มีความสำคัญในการสร้างความผูกพันและความเข้าใจระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง ทฤษฎีการเล่าเรื่องได้รับการศึกษาและพัฒนาโดยนักวิชาการและนักเขียนหลายคนเพื่อให้เข้าใจถึงโครงสร้างและองค์ประกอบที่ทำให้เรื่องราวน่าสนใจและมีผลกระทบทางอารมณ์

Robert McKee (2010) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “Story: Substance, Structure, Style and the Principles of Screenwriting” ว่า “การเล่าเรื่องที่ดีต้องมีการสร้างความขัดแย้งและความตึงเครียดที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง” McKee เชื่อว่าโครงสร้างของเรื่องราวควรมีจุดหักเหที่สำคัญ (turning points) ที่ทำให้ตัวละครต้องตัดสินใจและเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะทำให้ผู้ชมติดตามเรื่องราวด้วยความสนใจและความตื่นเต้น

Joseph Campbell (1949) นักเขียนและนักวิจัยได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับ “การเดินทางของฮีโร่” (Hero’s Journey) ในหนังสือ “The Hero with a Thousand Faces” ว่า “การเดินทางของฮีโร่เป็นโครงสร้างที่สามารถพบได้ในเรื่องราวที่หลากหลายทั่วโลก” Campbell เชื่อว่าเรื่องราวที่มีความคลาสสิกและเป็นที่นิยมมักจะมีการเล่าเรื่องที่สอดคล้องกับขั้นตอนต่าง ๆ ของการเดินทางของฮีโร่ ซึ่งรวมถึงการเรียกหาภารกิจ (Call to Adventure) การเผชิญหน้ากับอุปสรรค (Trials and Tribulations) และการกลับมาอย่างมีชัย (Return with the Elixir)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของสรวิศ ทิพย์มาบุตร (2565) ที่ศึกษาเรื่อง ปรัชญาอัตถิภาวนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ ในภาพยนตร์ฮอลลิวูดโดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษารูปแบบกลวิธีการนำเสนอผ่านการเล่าเรื่อง และการนำเสนอแนวคิดทางปรัชญาในภาพยนตร์ฮอลลิวูด เมื่อเปรียบเทียบกันจะพบว่า แม้งานวิจัยฉบับนี้จะมีจุดมุ่งหมายและกลุ่มภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองงานต่างมีความคล้ายคลึงกันในแง่ของการให้ความสำคัญกับ “ตัวละครเอก” และกระบวนการเปลี่ยนแปลงของตัวละครที่สะท้อนถึงความขัดแย้งภายในและการแสวงหาความหมายของชีวิต งานวิจัยของสรวิศ ทิพย์มาบุตร (2565) เน้นการศึกษากลวิธีการเล่าเรื่องและการนำเสนอแนวคิดเชิงปรัชญา โดยเฉพาะแนวคิดอัตถิภาวนิยมของ ฌอง ปอล ซาร์ตร์ ซึ่งมุ่งเน้นให้เห็นถึงเสรีภาพ ความว่างเปล่า และความเป็นมนุษย์ผ่านตัวละครหลักที่อยู่ในวัยเปลี่ยนผ่าน ในขณะที่งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาภาพยนตร์ของมาร์ติน สกอร์เซซี ในอีกบริบทหนึ่ง คือการวิเคราะห์โครงสร้างเรื่องและตัวละครเอกในฐานะเครื่องมือในการสร้างบทภาพยนตร์ แต่กลับพบความสอดคล้องในหลายประเด็น เช่น ตัวละครของ สกอร์เซซี เองก็ล้วนต้องเผชิญกับความขัดแย้งภายใน การตัดสินใจผิดพลาด การจมดิ่งลงสู่ความโดดเดี่ยว และการแสวงหาความหมายในชีวิต อันเป็นองค์ประกอบสำคัญในปรัชญาอัตถิภาวนิยมเช่นกัน นอกจากนี้ การเล่าเรื่องของ สกอร์เซซี ก็ให้ความสำคัญกับมุมมองบุคคลที่หนึ่งและการใช้สัญลักษณ์เชิงภาพและเสียงในการสื่อสารภาวะภายในตัวละคร เช่นเดียวกับที่ สรวิศ ทิพย์มาบุตร ได้วิเคราะห์ในภาพยนตร์ฮอลลีวูด ผลงานทั้งสองจึงสามารถสรุปได้ว่า แม้จะมีจุดมุ่งหมายและขอบเขตการวิจัยแตกต่างกัน แต่ต่างก็เน้นศึกษาตัวละครในฐานะศูนย์กลางของเรื่องราว โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงและความซับซ้อนของตัวละครเป็นสำคัญ ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึง “ความเป็นมนุษย์” ผ่านวิธีการทางภาพยนตร์ที่หลากหลายอย่างมีนัยสำคัญ

อีกหนึ่งงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกันคือ งานศึกษาของ วิสุทธิ์ ชลธาร (2567) ที่ศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาว่าด้วยความรุนแรง โดยเฉพาะการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Taxi Driver ซึ่งเป็นหนึ่งในภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้เช่นเดียวกัน งานของวิสุทธิ์ชี้ให้เห็นว่า ตัวละครหลักในภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรุนแรงมักเป็นผู้ถูกกระทำและถูกผลักให้เข้าสู่เส้นทางของการใช้ความรุนแรงในฐานะทางออกสุดท้าย ซึ่งสัมพันธ์กับตัวละคร Travis Bickle ที่กลายเป็นผู้ลงมือกระทำเมื่อรู้สึกถึงการถูกปฏิเสธจากสังคมและขาดความยุติธรรมในชีวิต ขณะเดียวกัน การศึกษาของวิสุทธิ์ยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งภายในตัวละครกับบริบททางสังคมและการใช้ความรุนแรงเป็นการแสดงออกถึงภาวะอัดอั้นและบอบช้ำภายในจิตใจ ซึ่งเป็นลักษณะที่ปรากฏอย่างเด่นชัดในตัวละครของสกอร์เซซีหลายเรื่อง เช่น Taxi Driver, Raging Bull ที่ตัวละครล้วนขับเคลื่อนด้วยบาดแผลภายในและการแสวงหาทางออกจากสภาวะเหล่านั้นในรูปแบบที่รุนแรง นอกจากนี้ โครงสร้างการเล่าเรื่องและการจัดวางองค์ประกอบภาพที่เน้นบรรยากาศเมืองใหญ่และการแสดงออกผ่านบทสนทนาเรียบง่ายแต่ทรงพลัง ยังพบได้ในผลงานของสกอร์เซซีหลายเรื่องเช่นกัน สะท้อนให้เห็นถึงการนำเสนอความรุนแรงไม่ใช่เพียงในแง่ของการกระทำ แต่ในฐานะสัญลักษณ์ของความสิ้นหวังและความเจ็บปวดทางอารมณ์ของตัวละคร

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่สะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของกระบวนการสร้างสรรค์ในภาพยนตร์ โดยมีวิธีการดำเนินงาน ได้แก่ การวิเคราะห์ภาพยนตร์ของ มาร์ติน สกอร์เซซี ที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือก เป็นการวิเคราะห์ตัวบท (Textual analysis)

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเป็นภาพยนตร์ขนาดยาวที่กำกับโดย มาร์ติน สกอร์เซซี จากทั้งหมด 26 เรื่อง ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกภาพยนตร์ของ มาร์ติน สกอร์เซซี อย่างเจาะจงทั้งหมดจำนวน 5 เรื่องที่ออกฉายในปี ค.ศ. 1970 – 2023 โดยเลือกมาทศวรรษละหนึ่งเรื่อง (1976,1980,1990,2019,2023) ยกเว้นช่วงต้น 2000s ที่ไม่ได้เลือกมา โดยภาพยนตร์ที่วิจัยได้ทำการคัดเลือกมาแล้วนั้น จะนำมาวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องและการพัฒนาตัวละคร ซึ่งทั้ง 5 เรื่องที่ได้มีดังนี้

1) Taxi Driver (1976) (ดราม่า, อาชญากรรม)
2) Raging Bull (1980) (ชีวประวัติ, ดราม่า, กีฬา)
3) Goodfellas (1990) (อาชญากรรม, ดราม่า)
4) The Irishman (2019) (ดราม่า, อาชญากรรม)
5) Killer of the flower moon (2023) (ดราม่า, อาชญากรรม)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการดูภาพยนตร์และจดบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในด้าน ตัวละคร , โครงเรื่องและการเล่าเรื่อง โดยใช้หน่วยการวิเคราะห์เป็นฉาก การกระทำและสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการกระทำทั้งหมดของตัวละครว่าสิ่งนั้นส่งผลต่อตัวละครและตีความออกมาเป็นแก่นของภาพยนตร์ได้อย่างไร

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ โครงสร้างการเล่าเรื่อง และ ตัวละคร

1.โครงสร้างการเล่าเรื่อง

รูปแบบการเล่าเรื่องในฉากเปิด

Taxi Driver และ Killers of the Flower Moon ใช้การเล่าเรื่องแบบ เส้นตรง (Linear Narrative) แต่ Killers of the Flower Moon เพิ่ม Voice-over เพื่อช่วยอธิบายบริบทของเรื่อง ในขณะที่ Taxi Driver ดำเนินเรื่องผ่านมุมมองของตัวละครโดยตรง

Raging Bull และ The Irishman เปิดเรื่องด้วย “ผลของการกระทำ” (Consequences of Actions) โดยให้เราเห็น ตัวละครหลังจากเหตุการณ์ทั้งหมดได้เกิดขึ้นแล้ว

The Irishman เริ่มต้นด้วยฉาก Frank Sheeran ในวัยชรา ที่บ้านพักคนชรา ซึ่งเป็นจุดที่เขาเริ่มเล่าเรื่องราวของตนเอง

Raging Bull เปิดด้วยภาพ Jake LaMotta ในรูปร่างอ้วน ซ้อมบทสำหรับการแสดงตลกของเขา แสดงให้เห็นถึงชีวิตที่ตกต่ำของเขาหลังจากผ่านช่วงรุ่งเรืองไปแล้ว

Goodfellas ใช้วิธีเปิดเรื่องด้วย “การกระทำ” (Action-Driven Opening) โดยแสดงเหตุการณ์สำคัญช่วงต้นของเรื่อง แล้วจึงค่อยย้อนกลับมาเชื่อมโยงและขยายความในองค์ที่สอง

สรุป

ภาพยนตร์อย่าง Taxi Driver, Raging Bull, และ Goodfellas ให้เราเห็น เป้าหมายหรือแรงจูงใจของตัวละครตั้งแต่ต้น

The Irishman และ Killers of the Flower Moon นำเสนอเรื่องราวผ่าน การสังเกตชีวิตตัวละคร มากกว่าการให้พวกเขาแสดงความต้องการของตัวเองอย่างชัดเจน

วิธีการเล่าเรื่องในฉากเปิดของแต่ละเรื่องส่งผลต่อโทนของภาพยนตร์ บางเรื่องให้ข้อมูลชัดเจนตั้งแต่ต้น ในขณะที่บางเรื่องค่อย ๆ เปิดเผยไปเรื่อย ๆ ตามโครงสร้างเรื่อง

การพัฒนาเหตุการณ์

ในการพัฒนาเหตุการณ์ของ Taxi Driver, Raging Bull, Goodfellas, และ Killers of the Flower Moon ทั้งสี่เรื่องมีจุดร่วมที่คล้ายกัน นั่นคือ ตัวละครเอกล้วนตัดสินใจผิดพลาด ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของพวกเขา หรือกลายเป็นจุดเริ่มต้นของผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในตอนจบ

Taxi Driver: การตัดสินใจของ Travis Bickle ที่พา Betsy ไปดูหนังโป๊ ทำให้เกิดรอยร้าวในความสัมพันธ์ของทั้งคู่ และเป็นหนึ่งในเหตุการณ์ที่ผลักดันให้ Travis จมดิ่งลงสู่ความโดดเดี่ยวและความหมกมุ่นมากขึ้น จนนำไปสู่การใช้ความรุนแรงในที่สุด

Raging Bull: Jake LaMotta ตัดสินใจทำร้ายภรรยาและพี่ชายของเขา อันเป็นผลมาจากนิสัยอารมณ์ร้อนและความต้องการควบคุมทุกสิ่งรอบตัว สิ่งเหล่านี้ทำลายความสัมพันธ์สำคัญในชีวิตของเขา และนำไปสู่ช่วงเวลาตกต่ำในตอนท้ายของเรื่อง

Goodfellas: Henry Hill ถูกความโลภและยาเสพติดครอบงำ ทำให้เขาตัดสินใจผิดพลาดหลายครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการทรยศเพื่อนร่วมแก๊ง หรือการดำดิ่งสู่โลกของอาชญากรรมโดยไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ซึ่งท้ายที่สุดนำไปสู่ความล่มสลายของเขา

Killers of the Flower Moon: Ernest Burkhart เลือกที่จะทำตามคำสั่งของ William King Hale โดยไม่มีข้อโต้แย้ง ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้เขาติดอยู่ในอำนาจของ Hale แต่ยังนำไปสู่สถานการณ์ที่ค่อย ๆ บานปลายจนกระทั่งเขาและลุงไม่สามารถควบคุมมันได้อีกต่อไป

ส่วนใน The Irishman นั้นแตกต่างออกไปเล็กน้อย เพราะภาพยนตร์ไม่ได้ชี้ชัดว่า Frank Sheeran ตัดสินใจผิดพลาดหรือไม่ ตลอดทั้งเรื่อง ผู้ชมถูกทำให้ตั้งคำถามว่าการกระทำของเขาเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือเป็นความผิดพลาดกันแน่ เพราะหาก Frank ไม่เลือกทำสิ่งที่เขาถูกสั่งให้ทำ สถานการณ์อาจเลวร้ายยิ่งกว่านี้ก็เป็นได้ ประเด็นนี้ยังสอดคล้องกับ ธีมหลักของเรื่อง นั่นคือ “It is what it is” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของชีวิตในโลกของมาเฟีย ที่บางครั้งการตัดสินใจไม่ใช่เรื่องของ “ถูกหรือผิด” แต่เป็นเพียง สิ่งที่ต้องเกิดขึ้น ตามกลไกของมันเอง เปรียบเหมือนชีวิตคนๆหนึ่งที่มี เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นเรื่องปกติ

ภาววิกฤตและการคลี่คลาย

Taxi Driver

ภาวะวิกฤตของ Taxi Driver เกิดจาก สภาพจิตใจของ Travis Bickle ที่ค่อยๆ ดำดิ่งลงสู่ความโดดเดี่ยวและความสิ้นหวัง จากการถูกปฏิเสธทางสังคมและความรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนนอก เมื่อเขาไม่สามารถเชื่อมโยงกับผู้คนรอบข้างได้ ความคิดของเขาก็เริ่มเปลี่ยนจาก ผู้สังเกตการณ์ ไปเป็น ผู้ลงมือกระทำ ในที่สุด ความรุนแรงกลายเป็นหนทางเดียวที่เขาเชื่อว่าจะสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับโลกที่เขามองว่าเต็มไปด้วยความเสื่อมโทรม การคลี่คลายของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อ Travis รอดชีวิตจากเหตุการณ์กราดยิงในซ่อง และถูกมองว่าเป็น “วีรบุรุษ” ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว การกระทำของเขาอาจเป็นเพียงผลลัพธ์ของความเจ็บป่วยทางจิตที่ไม่ได้รับการเยียวยา ภาพยนตร์เลือกที่จะปิดท้ายด้วยฉากที่คลุมเครือ ทำให้ผู้ชมตั้งคำถามว่า Travis หายจากสภาพจิตใจที่บิดเบี้ยวของเขาจริง ๆ หรือไม่

Raging Bull

ภาวะวิกฤตใน Raging Bull แบ่งออกเป็น บนสังเวียนและนอกสังเวียน

บนสังเวียน เกิดขึ้นเมื่อ Jake LaMotta ต่อสู้กับ Sugar Ray Robinson และพ่ายแพ้อย่างหมดรูป การสูญเสียครั้งนี้เป็นมากกว่าความพ่ายแพ้ทางร่างกาย แต่มันยังสะท้อนถึงความล่มสลายของตัวตนที่เขาพยายามควบคุมมาตลอด

นอกสังเวียน เป็นช่วงที่ชีวิตส่วนตัวของเขาพังทลาย ภรรยาทิ้งเขา น้องชายที่เขาเคยทำร้ายตัดขาดจากชีวิตเขา และ Jake ก็ถูกทิ้งให้อยู่กับตัวเองโดยไม่มีใครเหลือให้พึ่งพา

การคลี่คลายของเรื่องคือการที่ Jake แขวนนวมและเปลี่ยนเส้นทางไปเป็นนักพูดตลก ช่วงท้ายของเรื่องแสดงให้เห็นว่า แม้เขาจะยังคงมีบุคลิกที่แข็งกระด้าง แต่เขาก็ไม่ได้เป็นนักมวยผู้ดุดันและทรงพลังอีกต่อไป ภาพยนตร์ปิดท้ายด้วย Jake ที่พยายามซ้อมบทของตัวเองในกระจก ซึ่งอาจเป็นสัญลักษณ์ของ การพยายามค้นหาตัวเองใหม่หลังจากสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างไปแล้ว

Goodfellas

ภาวะวิกฤตของ Goodfellas เกิดขึ้นเมื่อ Henry Hill เริ่มถูกจับตามองจากตำรวจ หลังจากที่เขาถลำลึกลงไปในอาชญากรรมมากขึ้นเรื่อย ๆ ความโลภและการใช้ยาเสพติดทำให้เขาสูญเสียความสามารถในการควบคุมชีวิตของตัวเอง Henry เคยมีชีวิตที่เขาฝันถึงมาตลอด แต่เขากลับไม่สามารถรักษามันไว้ได้

การคลี่คลายของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อ Henry ถูกจับกุมและต้องเลือกระหว่างการให้ข้อมูลกับทางการหรือเผชิญหน้ากับความตาย สุดท้าย เขาตัดสินใจทรยศเพื่อนร่วมแก๊งเพื่อแลกกับอิสรภาพ แต่สิ่งที่เขาได้รับกลับเป็นชีวิตธรรมดาสามัญที่เขาเคยรังเกียจ การเปลี่ยนแปลงของ Henry แสดงให้เห็นถึงความผิดหวังในชีวิตของเขาเอง แม้เขาจะรอดพ้นจากโลกอาชญากรรม แต่เขาก็ไม่ได้รับชัยชนะที่แท้จริง

The Irishman

ภาวะวิกฤตใน The Irishman คือ ความตึงเครียดระหว่าง Jimmy Hoffa และมาเฟียที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ Hoffa เป็นคนดื้อรั้นและยึดมั่นในอุดมการณ์ของตัวเองมากเกินไป แม้ Frank Sheeran จะพยายามเตือนเขาหลายครั้ง แต่ Hoffa ก็ยังไม่ยอมอ่อนข้อให้กับผู้มีอิทธิพล ซึ่งนำไปสู่สถานการณ์ที่ไม่อาจหวนกลับได้

การคลี่คลายของเรื่องคือ Frank ถูกบังคับให้ต้องสังหารเพื่อนสนิทของเขาเอง ฉากการฆ่า Hoffa ไม่ได้ถูกนำเสนอในเชิงดราม่าหรือความสะเทือนใจมากนัก แต่มันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเย็นชา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงโลกของอาชญากรรมที่ไม่มีพื้นที่สำหรับความสัมพันธ์ส่วนตัว Frank ใช้ชีวิตบั้นปลายอย่างโดดเดี่ยว ถูกทอดทิ้งจากลูกสาว และต้องเผชิญหน้ากับความรู้สึกผิดที่ตามหลอกหลอนเขาไปจนวาระสุดท้าย

Killers of the Flower Moon

ภาวะวิกฤตใน Killers of the Flower Moon เกิดขึ้นเมื่อ Tom White นักสืบของรัฐเข้ามาสืบสวนคดีฆาตกรรมในชุมชน Osage การสืบสวนของเขาทำให้ William King Hale และเครือข่ายอาชญากรรมของเขาถูกเปิดโปง ในขณะเดียวกัน Ernest Burkhart ก็เริ่มตระหนักถึงสิ่งที่เขามีส่วนร่วมและผลกระทบที่มันมีต่อภรรยาของเขา

การคลี่คลายของเรื่องเกิดขึ้นเมื่อ Hale และพวกถูกจับกุม และ Ernest ต้องไปขึ้นศาล อย่างไรก็ตาม Ernest ยังคงเป็นตัวละครที่คลุมเครือ เพราะแม้เขาจะดูเหมือนถูกหลอกใช้ แต่เขาก็เลือกที่จะทำตามคำสั่งโดยไม่ตั้งคำถามมาตลอด ภาพยนตร์ไม่ได้ให้คำตอบชัดเจนว่า เขาเป็นเหยื่อหรือผู้กระทำผิด แต่ปล่อยให้ผู้ชมตัดสินเอาเอง

การยุติของเรื่องราว

แม้โครงสร้างภาวะวิกฤตและการคลี่คลายในแต่ละเรื่องจะแตกต่างกัน แต่ทั้งหมดล้วนมีจุดร่วมคือ ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับผลลัพธ์ของการกระทำของตัวเอง

ใน Taxi Driver และ Goodfellas ตัวละครทำสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าถูกต้อง แต่สุดท้ายมันกลับทำลายพวกเขา

ใน Raging Bull และ The Irishman ตัวละครถูกทิ้งให้อยู่กับความรู้สึกผิดและสูญเสียทุกสิ่ง

ใน Killers of the Flower Moon และ The Irishman ผู้ชมถูกทิ้งให้ตั้งคำถามเกี่ยวกับความรับผิดชอบและศีลธรรมของตัวละครและตัวละครเออร์เนสต์ก็ต้องรับผลของการกระทำของเขาทั้งหมด

ทุกเรื่องล้วนพูดถึง ผลกระทบของการตัดสินใจและการกระทำของตัวละครในระยะยาว ซึ่งเป็นธีมสำคัญที่มาร์ติน สกอร์เซซี มักสำรวจในภาพยนตร์ของเขา

2.ตัวละคร (Character)

ตัวละครหลักในภาพยนตร์ของ มาร์ติน สกอร์เซซี มักขับเคลื่อนด้วย “ความต้องการ” ที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาของตัวละครเอง ใน Taxi Driver, Raging Bull และ Goodfellas ตัวละครมีเป้าหมายที่ชัดเจน ขณะที่ใน The Irishman และ Killers of the Flower Moon ความต้องการของตัวละครดูคลุมเครือและซับซ้อนมากขึ้น

ตัวละครที่มีแรงขับเคลื่อนจากความต้องการที่ชัดเจน

Travis Bickle (Taxi Driver) เป็นตัวละครที่มีสภาวะทางจิตจากประสบการณ์ในสงครามเวียดนาม ทำให้เขาโดดเดี่ยวและแปลกแยกจากสังคม ความต้องการของเขาคือการหาสิ่งที่มีความหมายในชีวิต รวมถึงพยายาม “ชำระล้าง” เมืองที่เขามองว่าเสื่อมทรามลง ซึ่งนำไปสู่การกระทำที่รุนแรงและสุดโต่ง เช่น การพาผู้หญิงไปดูหนังโป๊ในการออกเดตครั้งแรก เพราะเขามองว่านี่เป็นเรื่องปกติ

Jake LaMotta (Raging Bull) เป็นนักมวยที่มีนิสัยก้าวร้าวและต้องการควบคุมทุกสิ่งรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นอาชีพของเขา ครอบครัว หรือภรรยา นิสัยควบคุมทุกอย่างของเขากลายเป็นตัวทำลายชีวิตตัวเองในที่สุด

Henry Hill (Goodfellas) เริ่มต้นจากความต้องการเป็น “แก๊งสเตอร์” แต่เมื่อเขาเข้าไปในโลกอาชญากรรม ความโลภและความต้องการอำนาจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ท้ายที่สุดเขาต้องเผชิญกับผลลัพธ์ของทางเลือกที่ผิด

ตัวละครที่มีแรงขับเคลื่อนซับซ้อนและคลุมเครือ

Frank Sheeran (The Irishman) ไม่ได้มีความต้องการที่ชัดเจนเหมือนตัวละครอื่น เขาเป็นเพียง “ผู้ทำตามคำสั่ง” ที่ใช้ชีวิตอยู่ในโลกของมาเฟียด้วยความภักดีและความสามารถ แต่เมื่อถึงจุดหนึ่ง เขาถูกบังคับให้เลือกทางเดินที่ทำให้เขาเสียใจไปตลอดชีวิต

Ernest Burkhart (Killers of the Flower Moon) เป็นตัวละครที่ถูกชักใยโดย William King Hale และไม่สามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ Ernest ทำทุกอย่างตามที่ King Hale สั่ง แม้แต่การวางยาภรรยาของตัวเอง อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ของเขากับ Molly ทำให้เกิดคำถามกับผู้ชมว่า ความรักของ Ernest เป็นของจริง หรือเป็นเพียงอีกสิ่งหนึ่งที่เขาทำตามคำสั่งของ Hale

บทสรุปของตัวละครในภาพยนตร์ของ สกอเซซี

แม้ว่าตัวละครในแต่ละเรื่องจะมีเส้นทางที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่เชื่อมโยงกันคือ การตัดสินใจที่นำไปสู่ผลกระทบทางจิตใจ ซึ่งสะท้อนธีมหลักที่ สกอร์เซซี มักนำเสนอ นั่นคือ ความหลงผิดในอำนาจ ความรุนแรง และศีลธรรมที่ถูกตั้งคำถาม

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1.โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของ มาร์ติน สกอร์เซซี

นับตั้งแต่ Taxi Driver จนถึง Raging Bull โครงเรื่องของภาพยนตร์ของ มาร์ติน สกอร์เซซี มักเน้นไปที่ตัวละครหลักเพียงตัวเดียว โดยมีโครงสร้างที่ค่อนข้างตรงไปตรงมาและไม่ซับซ้อนในเชิงโครงสร้างมากนัก เช่น Taxi Driver (1976) นำเสนอเรื่องราวของคนขับแท็กซี่ผู้โดดเดี่ยวที่เผชิญกับภาวะค้นหาความหมายของชีวิต ขณะที่ Raging Bull (1980) ถ่ายทอดชีวิตของนักมวยผู้เต็มไปด้วยความโกรธเกรี้ยวและปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งส่งผลให้เขาทำร้ายภรรยาและน้องชายของตนเอง จนท้ายที่สุดต้องเผชิญหน้ากับความสำนึกผิดจากการกระทำของตน

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ Goodfellas (1990) เป็นต้นมา โครงสร้างการเล่าเรื่องของ สกอร์เซซี เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะใน The Irishman (2019) และ Killers of the Flower Moon (2023) ซึ่งล้วนเป็นภาพยนตร์ที่สร้างจากเหตุการณ์จริง ภาพยนตร์เหล่านี้มีรายละเอียดปลีกย่อยที่มากขึ้น ไม่เพียงแต่เล่าชีวิตของตัวละครหลักเท่านั้น แต่ยังขยายมุมมองไปถึงเครือข่ายความสัมพันธ์รอบตัว และบริบททางสังคมในช่วงเวลานั้น ๆ สกอร์เซซี เลือกที่จะเล่าเรื่องอย่างละเอียดเพื่อสื่อสารมุมมองของตัวละคร และนำเสนอเหตุการณ์ในลักษณะที่สะท้อนถึงความซับซ้อนของโลกอาชญากรรมและอำนาจ

อีกหนึ่งลักษณะเด่นของการพัฒนาโครงเรื่องในภาพยนตร์ของ สกอร์เซซี คือการใช้เสียงบรรยาย (voice-over narration) และมุมมองที่ไม่เป็นเส้นตรง (nonlinear narrative) ซึ่งเริ่มเห็นได้ชัดตั้งแต่ Goodfellas เป็นต้นมา เขามักใช้เสียงของตัวละครหลักเป็นเครื่องมือในการเล่าเรื่อง สร้างความลึกซึ้งให้กับตัวละคร และดึงผู้ชมเข้าสู่โลกของพวกเขาอย่างแนบเนียน

การเปลี่ยนแปลงในแนวทางการพัฒนาโครงเรื่องของ สกอร์เซซี จึงสะท้อนให้เห็นถึงวิวัฒนาการในการเล่าเรื่องของเขา ตั้งแต่การสร้างภาพยนตร์ที่เน้นตัวละครเพียงตัวเดียว ไปจนถึงการถ่ายทอดเรื่องราวที่ซับซ้อนขึ้น มีหลายชั้นของการเล่าเรื่อง และครอบคลุมประเด็นทางสังคมและประวัติศาสตร์อย่างลึกซึ้ง

2.การพัฒนาตัวละคร

การพัฒนาตัวละครในภาพยนตร์ของ มาร์ติน สกอร์เซซี ถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนเรื่องราว และทำให้ผู้ชมมีความผูกพันกับตัวละครอย่างลึกซึ้ง ตัวละครเอกในผลงานของเขามักมีลักษณะที่ซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญตลอดทั้งเรื่อง โดยเฉพาะในภาพยนตร์อย่าง Taxi Driver (1976), Raging Bull (1980) และ Goodfellas (1990) ตัวละครหลักเริ่มต้นจากความปรารถนาหรือความเชื่อบางอย่าง แล้วค่อย ๆ พัฒนาไปตามเหตุการณ์ที่ต้องเผชิญ ซึ่งนำไปสู่จุดเปลี่ยนที่สำคัญในชีวิตของพวกเขา

Travis Bickle ใน Taxi Driver พัฒนาไปจากชายที่รู้สึกแปลกแยกจากสังคม กลายเป็นผู้ใช้ความรุนแรงเพื่อยืนยันตัวตนของตนเอง ขณะที่ Jake LaMotta ใน Raging Bull เปลี่ยนจากนักมวยผู้ทรงพลังแต่ไร้การควบคุมอารมณ์ ไปสู่ชายที่ต้องใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวหลังจากสูญเสียทุกสิ่งอันเป็นผลจากความดื้อรั้นของตนเอง ส่วน Henry Hill ใน Goodfellas พัฒนาจากเด็กชายผู้หลงใหลในโลกของมาเฟีย ไปสู่ชายที่ต้องทรยศเพื่อนเพื่อความอยู่รอดของตนเอง

สำหรับภาพยนตร์ในช่วงหลังของ สกอร์เซซี อย่าง The Irishman (2019) และ Killers of the Flower Moon (2023) ตัวละครเอกมีความเปลี่ยนแปลงในเชิงอารมณ์และจิตวิญญาณมากกว่า โดย Frank Sheeran และ Ernest Burkhart เป็นตัวละครที่ดำเนินชีวิตโดยเชื่อฟังคำสั่งผู้อื่น และตระหนักถึงผลของการกระทำของตนก็ต่อเมื่อสายเกินไป การพัฒนาเหล่านี้เน้นไปที่ภาวะความรู้สึกผิด การสำนึกในบาป และความโดดเดี่ยวในบั้นปลายชีวิต ซึ่งแตกต่างจากตัวละครในภาพยนตร์ยุคก่อนที่มักมีแรงผลักดันจากภายในอย่างชัดเจน

โดยที่กล่าวไปมีความสอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องเล่าในแง่ของการวางโครงสร้างและการพัฒนาตัวละครตามแนวคิดของ Robert McKee ที่ระบุว่าโครงสร้างเรื่องเล่าควรมีการสร้างจุดเปลี่ยน (Turning Points) และความขัดแย้งภายในตัวละครซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเรื่องราว ขณะเดียวกันรูปแบบการเล่าเรื่องแบบไม่เป็นเส้นตรงและการใช้เสียงบรรยายของสกอเซซียังสะท้อนแนวคิดของ Joseph Campbell ในเรื่อง “การเดินทางของฮีโร่” (Hero’s Journey) ที่แม้ตัวละครในภาพยนตร์ของสกอเซซีจะไม่ได้เป็นฮีโร่ในความหมายทั่วไป แต่เส้นทางชีวิตของพวกเขาล้วนเต็มไปด้วยอุปสรรค การเปลี่ยนแปลง และการเผชิญหน้ากับความจริงในตัวเองตลอดจนสะท้อนแก่นเรื่องเกี่ยวกับอัตลักษณ์และความหมายของการมีอยู่ในโลกอย่างชัดเจน ทั้งนี้ การขยายมุมมองและเล่าเรื่องหลายชั้นในภาพยนตร์ยุคหลังของสกอร์เซซี ยังสอดคล้องกับแนวคิดในทฤษฎีเรื่องเล่าเกี่ยวกับการนำเสนอโลกทัศน์ของตัวละครที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้ชมได้ทำความเข้าใจตัวละครในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีความซับซ้อนและเชื่อมโยงกับบริบททางสังคมรอบข้างอย่างลึกซึ้งมากขึ้น

เมื่อพิจารณางานวิจัยที่มีการศึกษามาก่อน พบว่างานวิจัยมีประเด็นที่คล้ายคลึงกับงานวิจัยของ สรวิศ ทิพย์มาบุตร (2565) ที่ศึกษาเรื่องปรัชญาอัตถิภาวนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ในภาพยนตร์ฮอลลีวูด ซึ่งให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์พัฒนาการของตัวละครผ่านมุมมองด้านปรัชญาและการตัดสินใจในภาวะวิกฤต โดยงานวิจัยของสรวิศพบว่า ตัวละครในภาพยนตร์ฮอลลีวูดหลายเรื่องมีการเปลี่ยนแปลงภายในจากความขัดแย้งและการตัดสินใจในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ตัวละครเหล่านั้นมักต้องเผชิญหน้ากับความว่างเปล่าและความไร้แก่นสารบางอย่างในชีวิต ก่อนจะนำไปสู่การยอมรับและกำหนดเส้นทางของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาตัวละครในผลงานของสกอร์เซซีที่ตัวละครเอกมักเผชิญหน้ากับความสับสน วิกฤตภายใน และค่อย ๆ แปรเปลี่ยนผ่านการเผชิญปัญหาต่าง ๆ ตลอดเรื่อง แม้ว่างานของสรวิศจะมุ่งเน้นการวิเคราะห์ในเชิงปรัชญา แต่ในแง่โครงสร้างการพัฒนาตัวละครและความเปลี่ยนแปลงทางจิตวิญญาณก็มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้วิจัยพบในการศึกษาภาพยนตร์ของสกอร์เซซี ในครั้งนี้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการที่ตัวละครไม่ได้พัฒนาไปสู่เป้าหมายในแบบฮีโร่ดั้งเดิม แต่กลับเผชิญกับความสูญเสียและภาวะยอมจำนนกับสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในชีวิตของตนเอง ในอีกแง่มุมหนึ่ง แนวคิดสำคัญจากปรัชญาอัตถิภาวนิยมที่งานของสรวิศกล่าวถึง เช่น แนวคิดความเป็นมนุษย์กับเสรีภาพ (Human and Freedom)

ก็มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาตัวละครในภาพยนตร์ของสกอร์เซซีเช่นกัน ตัวละครในผลงานของเขาล้วนต้องเผชิญกับเสรีภาพในการเลือกตัดสินใจ แม้แต่การไม่เลือกหรือตัดสินใจเดินตามผู้อื่นก็นับเป็นการเลือกที่ตัวละครต้องแบกรับผลของมัน เช่นเดียวกับแนวคิดธรรมชาติของสำนึกและความไร้ตัวตน (Consciousness and Non-being) ที่พบในงานวิจัยของสรวิศ ก็สัมพันธ์กับตัวละครของสกอร์เซซีในแง่ที่ตัวละครเหล่านั้นมักรู้สึกว่างเปล่า แปลกแยก และพยายามแสวงหาความหมายให้กับชีวิตของตนเองในโลกที่ไม่อาจเข้าใจได้ ขณะที่แนวคิดสัตเพื่อตนเอง (Being-for-itself) ปรากฏในตัวละครที่เริ่มรู้ตัวว่าการดำรงอยู่ของตนเองนั้นไร้ความหมาย หากไม่ลุกขึ้นมากำหนดเส้นทางชีวิตด้วยตนเอง ดังที่ปรากฏในการเปลี่ยนแปลงของ Travis Bickle ที่พยายามยืนยันการมีอยู่ของตนเองผ่านทางการกระทำสุดขั้วในช่วงท้ายเรื่อง และสุดท้าย แนวคิดว่าพระเจ้ามิได้ดำรงอยู่จริง (God does not exist) ก็สะท้อนอยู่ในตัวละครของสกอร์เซซีเช่นกัน ในฐานะที่พวกเขาถูกปล่อยให้อยู่ในโลกที่ไร้คำชี้นำใด ๆ จากสิ่งสูงสุด ชีวิตและความผิดพลาดทั้งหลายจึงเป็นสิ่งที่ตัวละครต้องรับผิดชอบด้วยตัวเองเพียงลำพัง

และอีกเรื่องคือการศึกษาของ วิสุทธิ์ ชลธาร (2567) ที่ศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาว่าด้วยความรุนแรง จากการศึกษาการพัฒนาตัวละครในภาพยนตร์ของมาร์ติน สกอร์เซซี พบว่ามีรูปแบบการนำเสนอความรุนแรงที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างชัดเจนเมื่อเทียบระหว่างผลงานยุคแรกและยุคหลัง ซึ่งสอดคล้องและสามารถเปรียบเทียบกับข้อค้นพบในงานวิจัยของวิสุทธิ์ ชลธาร ได้ โดยในภาพยนตร์ยุคแรกของสกอร์เซซี เช่น Taxi Driver หรือ Raging Bull รูปแบบการพัฒนาตัวละครจะขับเคลื่อนด้วย “ความรู้สึกส่วนตัว” เป็นหลัก ตัวละครมักเริ่มจากการรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม หรือความต้องการบางอย่างในตัวเอง และความที่ต้องเผชิญหน้ากับเหตุการณ์หรือสภาวะอยุติธรรมบางอย่าง จนเกิดการตอบสนองด้วยความรุนแรงในฐานะ “ทางเลือกสุดท้าย” ที่ตัวละครเลือกกระทำด้วยตัวเอง ลักษณะนี้สอดคล้องกับงานของวิสุทธิ์ ที่เสนอว่าภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการแสดงความรุนแรงจากความอยุติธรรม มักสร้างตัวละครให้ถูกกระทำและไม่สามารถพึ่งพาระบบความยุติธรรมได้ จึงเลือกตอบโต้สังคมผ่านการลงมือด้วยตนเอง ในทางตรงกันข้าม ในภาพยนตร์ยุคหลังของสกอร์เซซี เช่น The Irishman และ Killers of the Flower Moon รูปแบบของความรุนแรงเปลี่ยนไปอย่างชัดเจน ตัวละครหลักในเรื่องมักเป็นผู้ที่ “จำยอม” หรือ “จำใจ” ต้องกระทำความรุนแรง ไม่ใช่เพราะความโกรธแค้นส่วนตัวหรือความอัดอั้นใจแบบในยุคแรก แต่เพราะ “ระบบอำนาจ” หรือ “คำสั่ง” ที่ตัวเองไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยสรุปแล้ว แม้ตัวละครในภาพยนตร์ของสกอร์เซซีทั้งสองยุคจะจบลงด้วยการใช้ความรุนแรงเช่นเดียวกัน แต่แรงจูงใจในการนำไปสู่ความรุนแรงต่างกันโดยสิ้นเชิง ยุคแรกเป็นความรุนแรงที่เกิดจาก “ภายในตัวละคร” ในขณะที่ยุคหลังเป็นความรุนแรงที่ “ถูกบังคับจากภายนอก” หรือ “เป็นส่วนหนึ่งของระบบ” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านมุมมองการนำเสนอของผู้กำกับ และสะท้อนภาพโลกทัศน์ในแต่ละช่วงเวลาของงานสกอร์เซซีอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษานี้ อาจมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไปในอนาคต ได้แก่

1.ควรศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการสร้างตัวละครของสกอร์เซซี่กับผู้กำกับร่วมสมัย เช่น ฟรานซิส ฟอร์ด คอปโปลา

2.ศึกษาแนวทางการเล่าเรื่องของสกอร์เซซี่ในบริบทของภาพยนตร์ยุคใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและแพลตฟอร์มสตรีมมิ่ง

3.ในแง่ของการนำไปใช้ประโยชน์ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์ ที่มีลักษณะของการเล่าเรื่อง และตัวละครที่คล้ายคลึงกันได้

บรรณานุกรม

วิสุทธิ์ ชลธาร (2567). *การศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาว่าด้วยความรุนแรง.* [วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยรังสิต]

สรวิศ ทิพย์มาบุตร (2565). *ปรัชญาอัตถิภาวนิยมของฌอง ปอล ซาร์ตร์ ในภาพยนตร์ฮอลลิวูด.* [วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยรังสิต]

Campbell, Joseph (1949). *The Hero with a Thousand Faces*. New York : Pantheon Books.

Egri, Lajos (2004). *The Art of Dramatic Writing.* New York : Touchstone.

LoBrutto, Vincent (2007). *Martin Scorsese: A Biography*. Westport : Praeger.

McKee, Robert (2010). *Story: Substance, Structure, Style and the Principles of Screenwriting.* New York : HarperCollins.

Petković, Rajko (2022). *Martin Scorsese's Character-Driven Films: The Study of Main Protagonists in Taxi Driver and Raging Bull*. Zadar : University of Zadar.

Truby, John (2007). *The Anatomy of Story.* London : Faber & Faber.